

РЕШЕНИЕ

№ 11829

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **59** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с § 62, ал. 3 от Правилника за прилагане на закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ППЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационна жалба на С. Г. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] чрез адв. Ц. М. против Решение № 20040919 /08.06.2022 г постановено по гр.дело № 37259/2020г на СРС ,46 ти състав ,с което е оставена без уважение жалбата му срещу заповед № РПН20-РД56- 12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П., в частта с която се отказва да се възстанови част от имот с пл. №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите”, землище [населено място], [населено място] - новообразуван имот е идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м.

Касатора счита ,че представените към административната преписка писмени доказателства не са обсъдени в цялост ,което е довело до неправилно интерпретиране на фактите,а от там и до неправилни изводи за неоснователност на жалбата.Конкретизира ,че е налице влязъл в сила план на новообразуваните имоти ,одобрен със заповед № РД-15-330 от 02.11.2005г. на областния управител на Област С., на основание § 4к, ал. 6 от ПЗР на ЗСПЗЗ в чиято текстова част процесния имот пл. №1536 е записан на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й.,поради

което незаконосъобразно се отказва да се възстанови останалата част от имота с идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м. в местност „Терасите“, землище на [населено място], район „П.“ Столична община. Неправилен бил и извода ,че по отношение на ползвателите на тази част от имота ,за които им е отказано възстановяване /представляващ западната част от имот с пл.№ 1536 / е завършена процедурата по §4а от ПЗР на ЗСПЗЗ . На следващо място се посочва че оспорения адм.акт ,с който се отказва да се възстанови останалата част от имот с пл, №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище с, Г., [населено място], новообразуван имот кмета на район „П.“ при Столична община е немотивиран ,което било самостоятелно основание за отмяната му. Иска се отмяна на обжалваното решение на СРС и отмяна на обжалвания акт- заповед № РПН20-РД56- 12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П., в частта с която се отказва да се възстанови част от имот с пл. №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище [населено място], [населено място] - новообразуван имот е идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м..Претендират се разноси .

В съд.заседание касатора не се явява и не се представлява. С молба по хода на делото е изразено становище и по същество на спора,като се иска уважаване на касационната жалба ,по съображения изложени в същата.

Ответника също не се представлява и не излага становище по същество на спора.

Представителя на прокуратурата моли да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

След като се запозна с обжалваният съдебен акт , обсъди наведените касационни основания и извърши дължимата проверка ,съгласно чл.218 ал.2 от АПК ,намира обжалваното Решение № 20040919 /08.06.2022 г постановено по гр.дело № 37259/2020г на СРС ,46 ти състав за недопустимо ,тъй като съдът се е произнесъл по недопустима жалба и същото следва да се обезсили. Основание за това дават следните обстоятелства :

Пред районния съд е била подадена жалба вх.№ 2015571 / 13.08.2020г от С. Г. С., с адрес: [населено място], [улица] против заповед № РПН18-РД56-12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П.,с която се възстановява на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й. само част от имот с пл. №1536 ,к. р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище [населено място], [населено място], новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5511 по ККР с площ от 649 кв.м. и се отказва да се възстанови останалата част от имот с пл, №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище с, Г., [населено място], новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м. Формулираното в тази жалба искане към съда / петитум/ е : “ Моля да отмените заповед № РПН18-РД56- 12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П., в частта ѝ в която се отказва да възстанови на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й.,останалата част от имот с пл, №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище с, Г., [населено място], новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м. и възстановите на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й.,останалата част от имот с пл, №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище с, Г., [населено място], новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м.“.

Действително ,съгласно разпоредбата на чл. 145 ал.3 от АПК : „

Административните актове могат да бъдат оспорени изцяло или в отделни техни части“ ,но задължително условие е тази част ,която се оспорва да съществува и жалбоподателя да е неин адресат ,за да има интерес от оспорването.

Видно от съдържанието на приложената към жалбата и към административната преписка заповед № РПН20-РД56- 12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П. ,а не заповед № РПН18-РД56- 12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П., както навсякъде погрешно е посочен номера на обжалвания пред СРС административен акт / включително и в касац.жалба/ ,липсва изрично волеизявление на адм.орган ,с което се отказва на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й.,останалата част от имот с пл, №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище с, Г., [населено място], новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м.

Доколкото закона не поставя специални изисквания към начина на формулиране на искането към съда / изискване по чл.150 т.7 от АПК / , когато се преценява допустимостта на жалбата до съда ,следва да се изхожда от предмета на искането, заявено до адм.орган ,с което е поставено началото на административното производство ,както и от условията ,при които действа този орган /обвързана компетентност или оперативна самостоятелност/ и в тази връзка да се прецени какви са правомощията на съда ,относно конкретния вид административен акт,независимо дали е изричен или мълчалив.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от АПК, произнасянето на административния орган в определения законов срок, се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. За да е налице мълчалив отказ по смисъла на посочената правна норма, е необходимо да се установи от една страна подадено искане за издаване на индивидуален административен акт и от друга – бездействие на административния орган при нормативно установено задължение да се произнесе по искането, с което е сезиран. Следователно законовата фикция е относима и приложима при произнасяне в срок по въпрос, за който органът е бил сезиран и има правомощие да издаде съответния административен акт. Липсата на волеизявление по направено искане за издаване на индивидуален административен акт се приравнява на отказ да се издаде акт с регламентирано от закона съдържание т. е произнасянето релевира мълчалив отказ, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност по реда на АПК.

В настоящия казус , процедурата по издаване на процесната Заповед № РПН20-РД56-12/23.07.2020г. на кмета на СО-район „П.“ е започнала по депозирано заявление вх. № РПН19-ГР94-2470 от 25.06.2019г. до Столична община, район „П.“ /стр.39 от въззивното дело/ , с което С. С. е поискал да бъдат издадени заповеди по § 4 от ППЗСПЗЗ за възстановяване на правото на собственост на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й. върху 14 имота, индивидуализирани с планоснимачни номера и площ ,вкл. процесния имот заявен осми по ред, с площ 1249 кв.м и пл.№1536 .

С оспорената заповед ,обаче се възстановява собствеността на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й. само върху част от този имот от 649 кв.м , без да е формулиран изричен отказ за останалата част от имота от 600 кв.м ,които са заявени от Г.. Следователно не може да се приеме ,че административния акт - Заповед № РПН20-РД56-12/23.07.2020г. на кмета на СО-район „П.“ е благоприятен за последния ,тъй като не признава в пълен обем претендираните от последния

права. Безспорно в случая е налице мълчалив отказ ,органа да се произнесе по цялата претенция на жалбоподателя , заявена с заявление вх. № РПН19-ГР94-2470 от 25.06.2019г. до Столична община, район „П.“ . Мълчаливия отказ да се издаде заповед по § 4к, ал.7 ПЗР ЗСПЗЗ, съгласно чл. 21, ал. 3 във вр. чл. 149, ал. 2 от АПК подлежи на самостоятелно обжалване по съдебен ред.

За да може ,обаче съдът да се произнесе срещу този мълчалив отказ е необходимо да е сезиран с искане за това. Съдът не е овластен да решава , вместо лицето , което иска да получи съдебна защита , каква точно защита е поискало това лице от него. Или с други думи ,сезирания съд има правомощия само в рамките на спора ,очертан с жалбата.

С определение № 20215784 /25.11.2021г по дело №37259/2020г на СРС /предмет на касационен контрол ,пред настоящата инстанция / ,за конституиране на страни и насрочване на делото в открито съдебно заседание ,районния съдия е проявил процесуална небрежност , като е приел, че жалбата отговаря на формалните изисквания по чл.150 и чл.151 от АПК . Приел е за разглеждане жалба на С. Г. С., с адрес: [населено място], [улица] против заповед № РПН18-РД56- 12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П.,с която се възстановява на наследниците на С. Ц. Л. и С. Й. само част от имот с пл. №1536 ,к. р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище [населено място], [населено място], новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5511 по ККР с площ от 649 кв.м. и се отказва / мълчаливо/ да се възстанови останалата част от имот с пл, №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище с, Г., [населено място], новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м.

С крайния си съдебен акт се произнася по същество като оставя без уважение жалбата на С. Г. С. против заповед № РПН20- РД56-12/23.07.2020 г, на Кмета на Район П., в частта с която се отказва да се възстанови част от имот с пл. №1536, к.р. 6111 по ПНИ, местност „Терасите“, землище [населено място], [населено място] - новообразуван имот с идентификатор 14831.6511.5510 по ККР с площ от 600 кв.м.,каквата част в оспорения акт липсва,както беше посочено по-горе.

Районния съдия не е изпълнил служебното си задължение да провери редовността и допустимостта на жалбата , с която е сезиран. Предмета на първоинстанционния съдебен акт е останал неясен за първоинстанционния съд ,защото неясна т.е нередовна е била първоинстанционната жалба. Неяснотата относно предмета на първоинстанционната жалба е нередовност на жалбата по чл.150 ал.1 т.5,6 и7 от АПК, за която съдът следи служебно. Неизпълнението на процесуалното задължение за даване на процесуална възможност за отстраняване на тази нередност и произнасянето с решение при неизяснен предмет на първоинстанционния процес е основание за недопустимост на решението.

Предвид изложеното касационната инстанция следва да обезсили решение № 20040919 /08.06.2022 г постановено по гр.дело № 37259/2020г на СРС , 46 ти състав като недопустимо и върне делото на друг състав на първоинстанционния съд ,който след проверка на редовността на жалба вх.№ 2015571 / 13.08.2020г от С. Г. С., с адрес: [населено място], [улица] против заповед № РПН18-РД56-12/23.07.2020 г. на Кмета на Район П. и даване на конкретни указания ,на основание чл.158 ал.1 от АПК за изясняване на предмета на спора да се произнесе по същата.

При този изход от процеса разноските следва да се присъдят с крайния съдебен акт ,който ще се произнесе след връщането на делото.

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение № 20040919 /08.06.2022 г постановено по гр.дело № 37259/2020г на СРС , 46 като недопустимо

ВРЪЩА делото на СРС за ново произнасяне от друг състав на съда ,при спазване на задължителните указания дадени в мотивите на настоящето решение

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: